

Developing the Achievement of Diphthongs of Students in Grade 2 by Using the CIPPA Learning Activities to Accompany the Skill Practice

Thiwaporn Worachai¹, Chompunut Makemuenthong² and Darunnapa Nachairit³

¹Master of Education Program in Educational Administration, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

Curriculum and Instruction Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University, Thailand

E-mail: thiwapornworachai2566@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-7324-2860>

E-mail: Makemuengthong30@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-2148-3261>

E-mail: Kainoy.d@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-8610-4027>

Received 23/09/2023

Revised 30/07/2024

Accepted 25/08/2024

Abstract

Background and Aims: The Thai language is a national identity. It is a cultural property that creates unity and strengthens the personality of the nation to be Thai. It is a communication tool to create understanding and good relationships with each other. This makes it possible to conduct business, work, and live in a democratic society in peace. and is a tool for seeking knowledge and experience. Thus, the purpose of this research is to 1. Development of learning activities in the Thai language subject, topic diphthongs, Thai language learning group of 2nd-grade students by using CIPPA learning activities with skill practice exercises to be effective according to the criteria of 80/80 2. Compare the learning achievement in the Thai language subject on diphthongs of students in grade 2 by using CIPPA learning activities combined with skill practice exercises. between before class and after class, and 3. Study satisfaction with the development of Thai language learning on diphthongs of Grade 2 students by using CIPPA learning activities.

Methodology: The research sample consisted of 28 Grade 2 students using the Cluster Random Sampling technique. The research tools included: 1. Thai language learning group learning plan on the subject of compound words. 9 sets of skill practice exercises for the Thai language learning group on diphthongs. 2. Achievement test on diphthongs before class and after class. 3. Satisfaction questionnaire and Statistics used in data analysis include mean, percentage, standard deviation, and t-test using Dependent Samples (t-test dependent).

Results: The learning management plan includes skill training exercises for the Thai language subject group on diphthongs for Grade 2 with an efficiency of 85.42 / 86.96, which is more effective than the set criteria of 80/80. Achievement in reading and learning. write diphthongs by using CIPPA learning activities combined with skills. of 2nd-grade students after studying is higher than before studying. Statistically significant at the .05 level. Students are satisfied with the use of CIPPA learning activities combined with skills. At a very satisfied level.

Conclusion: The study demonstrates the high effectiveness of a skill-based group learning management plan for Grade 2 Thai language concordance, exceeding the established criteria. The integration of skill-based learning activities results in significant improvements in reading and writing proficiency, supported by statistical significance. Furthermore, students express a high level of satisfaction with this learning approach, highlighting its positive impact.

Keywords: Reading and writing diphthongs; Cippa learning activities; Skill exercises

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่องคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ ชิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ

ทิวาพร วรชัย¹, ชมพูนุท เมฆเมืองทอง² และ ดรุณนา นาชัยฤทธิ์³

¹นักศึกษาศาสาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

^{2,3}อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทำให้ประกอบธุรกิจการงานและการดำรงชีวิตในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์ ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ (3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนาการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 28 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ จำนวน 9 ชุด 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง คำควบกล้ำ ก่อนเรียนและหลังเรียน 3. แบบสอบถามความพึงพอใจและ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t – test แบบ Dependent Samples (T-Test dependent)

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 85.42 / 86.96 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่า เกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และ นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

สรุปผล: การศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลสูงของแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มตามทักษะเพื่อให้สอดคล้องภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เกินเกณฑ์ที่กำหนด การบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ตามทักษะส่งผลให้ความสามารถในการอ่านและการเขียนดีขึ้นอย่างมาก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติสนับสนุน นอกจากนี้ นักเรียนยังแสดงความพึงพอใจในระดับสูงต่อแนวทางการเรียนรู้ โดยเน้นย้ำถึงผลกระทบเชิงบวก

คำสำคัญ: การอ่านการเขียนคำควบกล้ำ; กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา; แบบฝึกทักษะ

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทำให้ประกอบธุรกิจการงานและการดำรงชีวิตในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษายังเป็นสื่อที่แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกเป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติต่อการเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ ฉบับปรับปรุงที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้เกิดกระแสความตื่นตัวของหน่วยงานทางการศึกษา โดยหลักการจัดการศึกษาตามพระพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติทั้ง 3 องค์ประกอบ กล่าวคือ 1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน 2) ให้สังคมมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา และ 3) การพัฒนา สาระ และกระบวนการเรียนรู้ ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (กรมวิชาการ, 2544 :4-5) การอ่านเป็นกระบวนการรับรู้และเข้าใจความหมายของคำ ข้อความ รูปภาพ เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อสารให้ผู้อ่านให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายที่ถูกต้อง สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์(2555: 2) ให้ความหมายของการอ่านว่า ลักษณะของกระบวนการเป็น ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคข้อความและเรื่องราวของสารที่ ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้

การพัฒนาการอ่านการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่ผ่านมาผู้สอนได้ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบปกติ โดยมีการสอนแบบการถ่ายทอดวิชาความรู้ ถ่ายทอดเนื้อหาพร้อมกับใช้สื่อเพื่อช่วยในการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อจำมากกว่าการนำไปต่อยอดหรือประยุกต์ใช้ความรู้นั้นๆ ประกอบกับการที่ไม่กระตุ้นหรือรื้อฟื้นในกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนจึงยังมีผลทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยเฉลี่ยร้อยละ 71.43 ซึ่งยังไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งได้ (โรงเรียนกิตติรวิ, 2564)

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบซิปปา โดยการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแล้วร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอน ให้มีความพร้อมทั้งร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ ทิศนา ขัมมณี (2560: 283) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบซิปปา เป็นรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง รูปแบบหนึ่งที่มีความสนใจและมีการศึกษาให้คำจำกัดความของการจัดการเรียนการสอนแบบซิปปา โดยการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง แสวงหาข้อมูล คิดวิเคราะห์ มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดและประสบการณ์ เป็นการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีบทบาทมากที่สุด ควบคู่กับการสร้างผลงานและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบซิปปานั้นประกอบ 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม เป็นการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียน ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ เป็นการแสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่ของผู้เรียนจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ผู้เรียนจะต้องสร้างความหมายของข้อมูล ประสบการณ์ใหม่ ๆ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้

ความเข้าใจ เป็นอีกหนึ่งเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนโดยการแลกเปลี่ยนข้อมูล ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้สรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ขั้นที่ 6 การปฏิบัติหรือการแสดงผลงาน ให้ออกมาแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญ

นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบซิปปาแล้ว แบบฝึกทักษะยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในการฝึกฝนผู้เรียนให้มีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาดีขึ้น นำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น ประสพสุข ฤทธิเดช (2558: 88) แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่น่ามาใช้ในการฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากที่เรียนจบบทเรียนหรือเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ แบบฝึกทักษะจะเป็นส่วนเสริมในการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนได้ดี ดังที่ รัตติยากร ชินกร (2559: 70) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการใช้กิจกรรมการสอนรูปแบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะภาษาไทย พบว่า มีความก้าวหน้าในการเรียน ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่ผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกิตติวิ ปีกการศึกษา 2564 จำนวน 28 คน โดยสังเกตพฤติกรรมการอ่านการเขียนและจากการประเมินตามสภาพจริงจากแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านการเขียนคำควบกล้ำ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญ จากสภาพปัญหาดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการแก้ปัญหาการอ่านการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ มาใช้ในการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกิตติวิ และพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ประสบการณ์ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของภาษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนาการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา

การทบทวนวรรณกรรม

หลักการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลซิปปา (CIPPA Model)

หลักการจัดการเรียนการสอนโมเดลซิปปา เป็นหลักที่นำมาใช้จัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เสนอแนวคิดโดย รองศาสตราจารย์ ดร. ทิศนา ขัมมณี (2560) อาจารย์ประจำภาควิชาประถมศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีจุดเน้นที่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์

หลักการจัดของโมเดลชิปปา มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่

C มาจากคำว่า Construct หมายถึง การสร้างความรู้ ตามแนวคิด การสรรค์สร้างความรู้ได้แก่ กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา

I มาจากคำว่า Interaction หมายถึง การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ได้แก่ กิจกรรมที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล เช่น ครู เพื่อน ผู้รู้ หรือมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่น แหล่งความรู้ และสื่อประเภทต่าง ๆ กิจกรรมนี้ ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม

P มาจากคำว่า Physical Participation หมายถึง การมีส่วนร่วมทางกาย ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายในลักษณะต่าง ๆ

P มาจากคำว่า Process Learning หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ที่เป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำเป็นขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ ทั้งเนื้อหาและกระบวนการ กระบวนการที่นำมาจัดกิจกรรม เช่น กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแสวงหาความรู้ เป็นต้น กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา

A มาจากคำว่า Application หมายถึง การนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้หลายอย่างแล้วแต่ลักษณะของกิจกรรม

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักโมเดลชิปปา

โมเดลชิปปามีองค์ประกอบสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่สำคัญ 5 ประการ ครูสามารถเลือกรูปแบบ วิธีสอน กิจกรรมใดก็ได้ที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามองค์ประกอบทั้ง 5 อีกทั้งการจัดกิจกรรมก็สามารถจัดลำดับองค์ประกอบใดก่อนหลังได้เช่นกัน และเพื่อให้ครูที่ต้องการนำหลักการของโมเดลชิปปาไปใช้ได้สะดวกขึ้น รองศาสตราจารย์ ดร. ทิศนา แคมมณี (2560) จึงจัดขั้นตอนการสอนเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ การสนทนาซักถามให้ผู้เรียนบอกสิ่งที่เคยเรียนรู้ การให้ผู้เรียนเล่าประสบการณ์เดิม หรือการให้ผู้เรียนแสดงโครงสร้างความรู้ (Graphic Organizer) เดิมของตน

2. ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ

3. ขั้นศึกษาทำความเข้าใจความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความหมายของข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่ สรุปความเข้าใจแล้วเชื่อมโยงกับความรู้เดิม กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ การให้ผู้เรียนใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่มหรือกระบวนการแก้ปัญหา สร้างความรู้ขึ้นมา

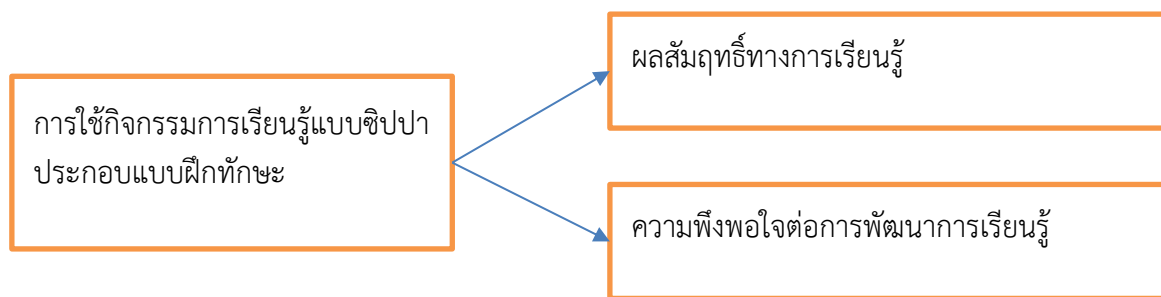
4. ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม เพื่ออาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ และขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น กิจกรรมนี้ ได้แก่ การให้ผู้เรียนแต่ละคนแบ่งปันความรู้ความเข้าใจให้ผู้อื่นรับรู้และให้กลุ่มช่วยกันตรวจสอบความรู้ความเข้าใจซึ่งกันและกัน

5. ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย กิจกรรมนี้ ได้แก่ การให้ผู้เรียนสรุปประเด็นสำคัญ ประกอบด้วย มโนทัศน์หลักและมโนทัศน์ย่อย ของความรู้ทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ แล้วนำมารวบรวมเรียบเรียงให้ได้ใจความสาระสำคัญครบถ้วน สะดวกแก่การจดจำ ครูอาจให้ผู้เรียนจัดเป็นโครงสร้างความรู้ (Graphic Organizer) ซึ่งเป็นวิธีการที่ช่วยในการจดจำข้อมูลได้ง่าย

6. ขั้นแสดงผลงาน เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนด้วยการได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้อื่น กิจกรรมนี้ ได้แก่ การให้ผู้เรียนแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนด้วยวิธีการ ต่าง ๆ เช่น จัดนิทรรศการ จัดการอภิปราย แสดงบทบาทสมมติ เขียนเรียงความ วาดภาพ แต่งคำประพันธ์ เป็นต้น และอาจมีการจัดประเมินผลงานโดยใช้เกณฑ์ที่เหมาะสม

7. ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจ และความชำนาญ กิจกรรมนี้ ได้แก่ การที่ครูให้ผู้เรียนมีโอกาสดูวิธีใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเท่ากับส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ในระยะแรกครูอาจตั้งโจทย์สถานการณ์ต่าง ๆ แล้วให้ผู้เรียนนำความรู้ที่มีมาใช้ในสถานการณ์นั้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่องคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบวัดวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง คำควบกล้ำ เทคนิคการเขียนข้อสอบและศึกษาการวัดผลการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาคู่มือแนวการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ วิธีการคัดเลือกข้อสอบ

ขั้นตอนที่ 3 สร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำควบกล้ำ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้

1. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนกิตติวิ ตำบลคำใหญ่ อำเภอยะหมิง จังหวัดกาฬสินธุ์สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 56 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกิตติวิ อำเภอยะหมิง จังหวัดกาฬสินธุ์สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นักเรียนจำนวน 28 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ การสร้างแผนการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะ เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายและการใช้แบบสอบถาม 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ (Document Research) อาทิ หนังสือ ตำรา เอกสาร วิชาการ งานวิจัย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การอ่านการเขียนคำควบกล้ำโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกิตติวิ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกับเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80

2.วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง คำควบกล้ำโดยการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติ T-Test dependent

3.วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีกิจกรรมเสริมสร้างการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ประกอบแบบฝึกทักษะของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ผลการประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 1 ผลการประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คนที่	ก่อนเรียน	คะแนนระหว่างเรียน									รวม (180)	หลังเรียน
		แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน		
		ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 4	ที่ 5	ที่ 6	ที่ 7	ที่ 8	ที่ 9		
	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)		(20)
1	10	16	16	17	19	15	15	18	19	19	154	16
2	11	16	16	16	19	16	18	18	16	20	155	17
3	10	17	18	17	15	16	17	16	17	19	152	17
4	10	17	16	18	18	19	16	18	18	19	159	15
5	9	16	16	19	18	18	18	17	16	19	157	17
6	11	15	15	17	19	16	15	18	16	18	149	16
7	8	17	16	19	17	18	19	19	18	18	161	18
8	11	16	19	16	17	16	15	17	17	19	152	18
9	8	16	17	17	17	18	16	15	18	18	152	19
10	8	15	16	15	16	16	18	17	19	18	150	17
11	10	18	16	17	16	18	18	18	19	19	159	19
12	12	18	15	18	18	18	19	19	17	18	160	17
13	13	17	15	18	17	15	16	17	16	17	148	18
14	12	16	16	17	16	19	17	18	19	19	157	18
15	12	16	16	17	16	19	17	18	19	17	155	19
16	11	15	15	16	16	19	18	18	18	17	152	18
17	9	16	15	17	14	16	16	16	19	18	147	19
18	11	16	16	19	16	16	19	18	18	18	156	17
19	7	16	16	16	17	16	17	18	19	16	151	17
20	9	15	15	16	16	19	18	19	18	17	153	15
21	11	15	16	16	16	19	18	16	18	17	151	17
22	9	16	17	17	18	17	18	18	17	16	154	16
23	11	15	16	19	18	17	19	19	18	16	157	18
24	8	15	15	17	18	17	15	16	17	16	146	18
25	12	16	17	19	16	18	15	14	18	19	152	19
26	8	15	16	19	17	17	19	18	18	18	157	17

คนที่	ก่อนเรียน (20)	คะแนนระหว่างเรียน									รวม (180)	หลังเรียน (20)
		แผน ที่ 1 (20)	แผน ที่ 2 (20)	แผน ที่ 3 (20)	แผน ที่ 4 (20)	แผน ที่ 5 (20)	แผน ที่ 6 (20)	แผน ที่ 7 (20)	แผน ที่ 8 (20)	แผน ที่ 9 (20)		
27	12	15	16	17	14	15	16	19	19	19	150	18
28	10	16	17	18	17	19	18	17	18	19	159	17
$\sum x$	264	447	450	480	471	482	480	489	499	503	4305	487
$\bar{x}$	10.1	15.9	16.0	17.2	16.8	17.2	17.1	17.4	17.8	17.9	153.7	17.3
	1	6	7	9	2	1	4	6	2	6	5	9
S.D	1.59	0.88	0.94	1.15	1.33	1.40	1.41	1.26	1.02	1.14	4.06	1.13
ร้อยละ	50.5	79.8	80.3	86.4	84.1	86.0	85.7	87.3	89.1	89.8	85.42	86.9
	4	2	6	3	1	7	1	2	1	2		6

ผลการประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียน 28 คน ได้คะแนนเฉลี่ยจากประเมินระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านการเขียนคำควบกล้ำ โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 ชุด คะแนนเต็ม 180 คะแนน เท่ากับ 153.75 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.06 คิดเป็นร้อยละ 85.42 ของคะแนนเต็ม นั่นคือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 85.42 และพบว่า ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลัง เรียน เท่ากับ 17.39 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.13 คิดเป็นร้อยละ 86.96 ของคะแนนเต็ม นั่นคือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 86.00 ดังนั้นประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านการเขียนคำควบกล้ำ โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 2 ประสิทธิภาพความเกณฑ์ 85.42 / 86.96

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านการเขียนคำควบกล้ำ โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนกับ หลังเรียน

ตารางที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	20	10.11	1.59	9.028	.000
หลังเรียน	20	17.39	1.13		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	รายการ	Mean	S.D.	ความพึงพอใจ
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
1	นักเรียนมีความสนุกสนานที่ได้เรียนเรื่องคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้โดยใช้กิจกรรมบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์และฝึกเขียนสะกดคำได้	2.76	0.46	พึงพอใจมาก
2	นักเรียนมีความสุขในเรื่องคำควบกล้ำจากการเรียนด้วยกิจกรรมเพลงและทำแบบฝึกที่ได้ทำร่วมกับเพื่อนๆ	2.95	0.22	พึงพอใจมาก
3	นักเรียนชอบที่ได้เตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆเรียนเรื่องคำควบกล้ำ	3.00	0.00	พึงพอใจมาก
รวม		2.90	0.22	พึงพอใจมาก
ด้านสื่อ				
4	นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียนจากใบความรู้และบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำที่ใช้ คำควบกล้ำ	3.00	0.00	พึงพอใจมาก
5	นักเรียนมีความสุขที่ได้รู้ผลคะแนนจาก จากแบบฝึกหัดที่ส่งตรวจ	3.00	0.00	พึงพอใจมาก
6	นักเรียนมีความสุขที่ได้รู้คะแนนจากใบงานที่ส่งให้ทำครูตรวจ	2.95	0.22	พึงพอใจมาก
7	นักเรียนได้ร่วมสรุปบทเรียนจากใบงานเรื่องคำควบกล้ำ	3.00	0.00	พึงพอใจมาก
8	นักเรียนมีความสนุกสนานได้ร่วมกันสรุปการเขียนคำควบกล้ำแล้วนำเสนอ	3.00	0.00	พึงพอใจมาก
9	นักเรียนมีความสุขที่ได้เตรียมทำงานร่วมกับเพื่อนโดยการแข่งขันเขียนคำควบกล้ำ	2.85	0.36	พึงพอใจมาก
10	นักเรียนมีความชอบในการเรียนเรื่องคำควบกล้ำโดยใช้สื่อเพลงและเล่นเกมจากบัตรคำ	2.95	0.22	พึงพอใจมาก
11	นักเรียนมีความชอบในการเรียนเรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้สื่อเพลงและเล่นเกมจากบัตรคำ	3.00	0.00	พึงพอใจมาก
12	นักเรียนตื่นเต้นที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในเรื่องคำควบกล้ำ	2.85	0.36	พึงพอใจมาก

ข้อที่	รายการ	Mean	S.D.	ความพึงพอใจ
13	นักเรียนได้ร่วมมือกันทำกิจกรรมในเรียนคำควบกล้ำและออกมานำเสนอ	2.90	0.30	พึงพอใจมาก
รวม		2.95	0.15	พึงพอใจมาก
ด้านจุดประสงค์				
14	นักเรียนมีความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ในบทเรียนจากสื่อเพลง ในบทเรียนเรื่องคำควบกล้ำ	2.80	0.40	พึงพอใจมาก
15	นักเรียนมีความสุขที่ได้ทราบคะแนนจากใบงานที่ทำส่งครูเรื่องคำควบกล้ำ	2.85	0.36	พึงพอใจมาก
รวม		2.83	0.38	พึงพอใจมาก
โดยรวมเฉลี่ย		2.92	0.25	พึงพอใจมาก

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก จำนวน 28 คน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.92 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนชอบที่ได้เตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆเรียนเรื่องคำควบกล้ำ ($\bar{X}$) 3.00, S.D.=0.00) นักเรียนมีความสุขในเรื่องคำควบกล้ำจากการเรียนด้วยกิจกรรมเพลงและทำแบบฝึกที่ได้ทำร่วมกับเพื่อนๆ ($\bar{X}$)= 2.95, S.D.=0.22) นักเรียนมีความสุขสนุกสนานที่ได้เรียนเรื่องคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้โดยใช้กิจกรรมบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์และฝึกเขียนสะกดคำได้ ($\bar{X}$)= 2.76, S.D.=0.46)

ด้านสื่อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียนจากใบความรู้และบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง คำที่ใช้ คำควบกล้ำ, นักเรียนมีความสุขที่ได้รู้ผลคะแนนจาก จากแบบฝึกหัดที่ส่งตรวจ ,นักเรียนได้ร่วมสรุปบทเรียนจากใบงานเรื่องคำควบกล้ำ, นักเรียนมีความสุขสนุกสนานได้ร่วมกันสรุปการเขียนคำควบกล้ำแล้วนำเสนอ, นักเรียนมีความชอบในการเรียนเรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้สื่อเพลงและเล่นเกมจากบัตรคำ ($\bar{X}$) = 3.00, S.D.=0.00) นักเรียนมีความสุขที่ได้รู้คะแนนจากใบงานที่ส่งให้ทำครูตรวจ, นักเรียนมีความชอบในการเรียนเรื่องคำควบกล้ำโดยใช้สื่อเพลงและเล่นเกมจากบัตรคำ ($\bar{X}$) = 2.95, S.D.=0.22) นักเรียนได้ร่วมมือกันทำกิจกรรมในเรียนคำควบกล้ำและออกมานำเสนอ ($\bar{X}$) = 2.90, S.D.=0.30) นักเรียนมีความสุขที่ได้เตรียมทำงานร่วมกับเพื่อนโดยการแข่งขันเขียนคำควบกล้ำ, นักเรียนตื่นเต้นที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในเรื่องคำควบกล้ำ ($\bar{X}$) = 2.85, S.D.=0.36)

ด้านจุดประสงค์ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ นักเรียนมีความสุขที่ได้ทราบคะแนนจากใบงานที่ทำส่งครูเรื่องคำควบกล้ำ ($\bar{X}$) = 2.85, S.D.=0.36) นักเรียนมีความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ในบทเรียนจากสื่อเพลง ในบทเรียนเรื่องคำควบกล้ำ ($\bar{X}$) = 2.80, S.D.=0.40)

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 2 มีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของการเรียนด้วยแผนการเรียนรู้การอ่านการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 2 ประสิทธิภาพ 85.42 / 86.96 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านการเขียนคำควบกล้ำสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านการเขียนคำควบกล้ำ ได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนในการจัดทำแผนการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบและมีวิธีการที่เหมาะสม ผ่านการตรวจและการให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยและผ่านการประเมินคุณภาพของแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบและผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชาติ ศรีสารคาม (2553) ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปา เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเหล่าหนองบัวตอน โพนี อำเภอยะยี่ จังหวัดมหาสารคาม ผลวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเหมาะสม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาอื่น ๆ ต่อไป และ กัลยา พันปี (2551) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และทักษะการเชื่อมโยง ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา(CIPPA MODEL) โรงเรียนวิเศษไชยชาญ ตันติวิทยานุกูล จำนวน 105 คน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์หลังการจัดการเรียนรู้ CIPPA MODEL มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 70 ทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของกลุ่มทดลองจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็น ร้อยละ 75

2. จากการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 2 แบบปรนัย 3. ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งพบว่าการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.11 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.39 ตามลำดับ และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขมมณี (2548 : 283) ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบแบบซิปปาว่า ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้เดิมเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ได้ทำความเข้าใจกับเนื้อหา แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน สรุปเป็นองค์ความรู้แล้วนำไปประยุกต์ใช้จึงทำให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้

ซึ่งสอดคล้องกับ ประทินทิพย์ พรไชยยา (2552 : 69 135) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน การคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต (ภาษาพาที) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่าดัชนีประสิทธิผลของแผน การจัดการเรียนรู้ ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาและการจัดการเรียนรู้ แบบซิปปามีค่าเท่ากับ 0.7076 และ 0.6905 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 70.76 และ 69.05 ตามลำดับ

3. นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับ พึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย 2.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ นักเรียนให้ความสนใจและสนุกในการทำกิจกรรม สามารถทำแบบฝึก กล้าแสดงออก กล้าเขียน กล้าตอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุชาติา ชันเชื้อ (2550 : 61) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนรูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ พบว่า เจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดย การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .0 1

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 กิจกรรมที่ใช้ฝึก ควรมีกระบวนการให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติมากที่สุด คำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง บุคคล ด้วยสื่อการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายให้ฝึกซ้ำๆ กัน และวัดผลแบบประเมินพัฒนาการเป็นระยะเพื่อ ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขการฝึกของนักเรียน เพื่อให้การฝึกทักษะคำควบกล้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การฝึกทักษะในกิจกรรมการออกเสียงคำควบกล้ำ ผู้สอนควรเตรียมสื่อให้เหมาะสมและสอดคล้อง กับกิจกรรม มีสื่อเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ให้นักเรียนได้ฝึกด้วยตนเองภายใต้การดูแลของครูผู้สอนอย่างใกล้ชิด คอยให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และประเมินผลการเรียนเป็นระยะเพื่อให้การช่วยเหลือให้นักเรียนให้บรรลุ เป้าหมายที่กำหนด

2.ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไปทดลองใช้กับนักเรียนหลายๆ โรงเรียน เพื่อจะได้สรุปผลการวิจัยที่กว้างขวาง

2.2 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบตัวแปรอื่นๆ เช่น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทักษะที่มีต่อการเรียนหรือ ศึกษาวิจัยทักษะด้านการฟัง เป็นต้น

2.3 ควรมีการพัฒนากิจกรรมเสริมสร้างทักษะทางภาษาไทยในเนื้อหาอื่นๆ และระดับชั้นอื่นๆ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่องคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาประกอบแบบฝึกทักษะ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

ชมพูนุท เมฆเมืองทองและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดรณนภา นาชัยฤทธิ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ซึ่งเน้นในการศึกษาค้นคว้าแนะนำขั้นตอนและวิธีการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

การดำเนินการวิจัยมีอาจสำเร็จลุล่วงไปได้หากปราศจากความร่วมมือของคณะผู้บริหาร คุณครูและนักเรียนจากโรงเรียนกิตติรวิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกาฬสินธุ์ที่ให้การสนับสนุนและให้การช่วยเหลือ รวมถึงสถานที่ในการดำเนินการจัดทำวิจัยจนโครงการนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วย

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การอุปการะอบรมเลี้ยงดูตลอดจนส่งเสริมการ ศึกษาและให้กำลังใจเป็นอย่างดี อีกทั้งขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา และขอขอบพระคุณเจ้าของเอกสารและงานวิจัยทุกท่าน ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำมาอ้างอิงในการทำวิจัย จนกระทั่งงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช. 2544*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- กัลยา พันปี. (2551). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และทักษะการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ระหว่างกลุ่มที่จัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) และรูปแบบ วัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT)*. สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการการเรียนรู้) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- ทิตนา แคมมณี. (2548). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย*. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*(พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประทีนทิพย์ พรไชยยา. (2552). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต (ภาษาพาที) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาการจัดการ เรียนรู้แบบชิปปา*.วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประสพสุข ฤทธิเดช และคณะ. (2558). *ทุนทางสังคมในการพัฒนาข้าวหอมมะลิปลอดภัยของ โรงเรียนชานา เสริมสร้างคุณภาพชีวิต*. ทุนวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ร่วมกับสำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (สวก.) ประเภททุนมุ่งเป้าในการพัฒนาประเทศ โดยเร่งด่วนเรื่องข้าว.
- รัตติยากร ชินกร. (2559). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชิปปา* มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- โรงเรียนกิตติรวิ (2564). *รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา โรงเรียนกิตติรวิ ตำบลคำใหญ่ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์*. กาฬสินธุ์: โรงเรียนกิตติรวิ.

- สุชาดา ชันเชื้อ. (2550). การเปรียบเทียบผลการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนรูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือ การจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์(2555).หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- อภิชาติ ศรีสารคาม.(2553). ความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

